

[Clausager.]

jeg anbefale det til hurtig og velvillig Fremme, til en grundig Undersøgelse med energisk Arbejde i forholdsvis kort Tid, men i øvrigt til hurtig og velvillig Behandling; og jeg vil udtale Haabet om, at vi maa faa noget godt ud af det trods Socialdemokraternes Protest.

Borgbjerg: Den højtærede Finansminister og det ærede Medlem Hr. Drachmann var rørende enige om, at jeg havde været højt oppe i Eftermiddags. Jeg ved ikke, om det skal betragtes som en Dadel i Flyvemaskinernes og Luftskibenes Tid; jeg kunde ønske, at f. Eks. vore Herrer Generaler var højere oppe, naar de overskuede dansk Militærvæsen, og ogsaa tog noget Hensyn til Luften. Jeg vil hellere være højt oppe end langt nede. Men enten det betragtes som en Dadel eller ej, noget Argument er det under ingen Omstændigheder. Jeg ved ikke, om jeg har været særlig højt oppe, men jeg ved da, at hele Tinget udbrød i Muntherhed — det staar i Rigsdagstidenden — efter den højtærede Finansministers Fremstillingstale, og jeg vil tilstaa, at det var ikke Muntherhed, der i første Linie besjælede mig, selv om jeg ganske vist godt kunde se noget komisk i Situationen. Nej, det var oprigtig Harm over denne Leg med Erhvervene af Lovgivningsmagten, som det forekommer mig her foregaar. Det var det, jeg gav Udtryk for i min Tale i Eftermiddags.

Den højtærede Finansminister sagde, at jeg havde misforstaaet det ærede Medlem Hr. Clausagers Ord. Det gjorde jeg nu ikke. Jeg skrev straks ned, hvad det ærede Medlem sagde i Begyndelsen af sin Tale: Lad os tage os Tid i Udvalget til at gennemgaa hele denne Sag og ændre den, omlægge Cigarbeskatningen, lad os faa Administrationens Hjælp, lad os forhandle med Arbejdere og Arbejdsgivere. Det var Indledningen til det ærede Medlems Tale. At der maaske saa i Slutningen kom en af de sædvanlige Høflighedsudtalelser om, at man anbefaler til hurtig og velvillig Fremme — det er muligt, det erindrer jeg ikke; men dette erindrer jeg ganske bestemt. Nu glæder det mig for saa vidt, at det ærede Medlem slaar fast, at han vil en hurtig Fremme, dog det skulde være grundigt Arbejde, energisk o. s. v. Ja, naar disse Ord føjes til, ved vi, hvordan det ofte gaar i Udvalgene. Men det glæder mig for saa vidt paa en Maade, at den højtærede Finansminister afviste denne Tanke, at det kommende Folketingsudvalg, hvis der kommer

et saadant, skulde konstituere sig som en Slags ny Tobakskommission; dertil tror jeg ikke, et saadant Udvalg egner sig. Og idet Ministeren henviste til, hvilket grundigt forberedende Arbejde der var gjort i den forrige Tobakskommission — det var ikke noget Arbejde, man flyver til —, føjede han til, at han kunde tænke sig selv, det vil altsaa sige Ministeriet og Administrationen, at forhandle med Erhvervene, men det maatte dog være paa det Grundlag, at der ikke sker nogen samlet Nedsættelse af Tobaksbeskatningen. I saa Fald tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Interesse svinder stærkt, og min vil være meget ringe.

Den højtærede Finansminister erklærede, at hans Forslag ikke stred mod § 12 i Landmandsbankloven, og han mente, at naar jeg havde villet bevise det modsatte, var det Dialektik. Jeg tror nu snarere, at det krævede Dialektik af Finansministeren, hvis man ved dette Ord forstaaer Spidsfindighed og ikke det, det i Virkeligheden betyder, nemlig Tænkeevne, at komme bort fra, hvad jeg havde sagt. Læs dog Finansministerens Tale igennem! Den højtærede Finansminister begyndte med at sige, at Staten var ikke i Finanstrang. Han fortsætter Sp. 758:

„Naar jeg alligevel fremsætter disse Forslag, er det altsaa udelukkende for at efterkomme det Paalæg, som er givet mig ved Landmandsbankloven om inden Udgangen af Oktober Maaned at fremsætte Forslag om Tilvejebringelse af Merindtægter tilstrækkelige til at dække den hele Merudgift ved Laanet. Rigsdagen staar derfor fuldstændig frit overfor disse Forslag, for hvis Vedtagelse der ikke foreligger nogen virkelig finansiel Nødvendighed.“

Og paa Spalte 760 siger han:

„Jeg vilde derfor ikke beklage, om Rigsdagen mente at kunne give Afkald paa denne Forhøjelse“

— det er Chokolade- og Sukkervareskattens Forhøjelse. Jeg sagde i Eftermiddags og maa fastholde det: Jeg tror aldrig, jeg før har set en Finansminister fremsætte et Lovforslag, hvorom han straks erklærer, at han ikke vil beklage, om det ikke bliver vedtaget. Dernæst siger Finansministeren Spalte 761, at i alt Fald bør den samlede Skattebyrde ikke forøges. Men det, der sker, er, at Ministeren ikke fremsætter Forslag til Dækning af de 9½ Mill. Kr. Han fremsætter Forslag om nye Skatter til et saadant Beløb, men han letter saa andre Skatter, saaledes at Dækningen i Virkeligheden